

TALLINNA TERVISHOIU KÕRGKOO

**KIRJALIKE ÜLIÕPILASTÖÖDE STRUKTUUR JA VORMISTAMINE
TALLINNA TERVISHOIU KÕRGKOO**

Tallinn 2017

SISUKORD

SISSEJUHATUS.....	3
1. KIRJALIKE TÖÖDE LIIGID	4
1.1. Essee	4
1.2. Referaat.....	4
1.3. Mõistekaart	5
1.4. Portfoolio	5
1.5. Miniuurimistöö	6
1.6. Praktikatöö.....	6
1.7. Lõputöö.....	6
2. KIRJALIKE TÖÖDE STRUKTUUR.....	7
2.1. Tiitelleht.....	7
2.2. Kokkuvõte	8
2.3. Sisukord	9
2.4. Sissejuhatus	9
2.5. Töö põhiosa	10
2.6. Metoodika.....	10
2.7. Tulemused	11
2.8. Arutelu	11
2.9. Järeldused	12
2.10. „Nutikas“ lõputöö	12
3. KIRJALIKE TÖÖDE VORMISTAMISE ÜLDNÕUDED	13
4. KASUTATUD KIRJANDUS	18
4.1. Üldnõuded	18
4.2. Kasutatud kirjanduse vormistamine	18
4.3. Viitamine teksti sees	21
4.4. Loomevargus ja plagiaat.....	23
KASUTATUD KIRJANDUS	24

LISAD:

LISA 1. Kirjalike tööde liigid, mahud ja koostisosad

LISA 2. Tiitellehe näidis

LISA 3. Sisukorra näidis

SISSEJUHATUS

Käesolev juhend on mõeldud kasutamiseks kirjalikke töid koostavatele Tallinna Tervishoiu Kõrgkooli üliõpilastele ja õpilastele.

Juhendi koostajad soovivad lisaks käesolevale juhendile tutvuda kõrgkooli raamatukogus ja/või kodulehel olevate õppematerjalidega, milles käsitletakse keelelisi, vormistuslikke ja kaitsmise reeglistikuga seotud teemasid.

Ettepanekud käesoleva juhendi kohta on oodatud Tallinna Tervishoiu Kõrgkooli RUTA tööühma aadressil: ruta@ttk.ee.

1. KIRJALIKE TÖÖDE LIIGID

1.1. Essee

Võõrsõnade leksikonis (2000) on essee definitsioon järgmine:

Essee (pr *essai* katse, ingl *essay*), lühem üldarusaadav teadusliku v kirjandusliku sisuga kirjutis kunstipärasel vormis ja vaimukas sõnastuses.

Essee võib sisaldada 50% ulatuses ka teiste mõtteid, mida on seostatud iseenda seisukohtadega. Essees peab aga selgelt välja tulema, millised on autori enda ja millised teiste mõtted. Essee näitab autori väärtushinnanguid ja hoiakuid. Loetelu punktide kaupa ei ole essee.

Hea essee tunnused:

- Sisu vastab pealkirjale.
- Kirjutaja valdab käsitletavat ainetikku.
- Väited ja seisukohad on põhjendatud ja loogilised.
- Ei kopeeri teiste mõtteid.
- Sõnastus on selge ja ladus ning seda on kerge lugeda.
- Väljendusviis on isikupärane.
- Lõpeb järeldusega.

Teaduslik essee on lühiuurimus mingi teaduse ainevaldkonda kuuluvast probleemist, milles tuginetakse loetud tekstidele, loengutel käsitletule ja isiklikule kogemusele. Essee kirjutamine on tõhus vahend üliõpilase ainealase teadlikkuse ning teadusliku mõtte- ja väljendusviisi arendamiseks. Essees on olulisel kohal argumenteeritus, argumente peavad toetama viited teadustekstidele või muudele materjalidele. Essees peaks väljenduma autori probleeminägemise, esitusviisi ja keelekasutuse isikupära. Kasutatud kirjandusallikatele tuleb tekstis viidata. Kirjanduse loetellu kantakse ainult need allikad, millele on tekstis viidatud.

1.2. Referaat

Referaat on probleemi lahendusel põhinev uurimusliku sisuga lühike kirjalik ülevaade, mille koostamisel tuginetakse eelkõige kirjandusallikatele. Refereerimine on alusteksti valikuline

lühendamine olulisuse printsiibist lähtuvalt. Alustekstis sisalduva informatsiooni töötlemine eeldab täielikku objektiivsust. Nii võõrkeelse kui ka eestikeelse teksti refereerimisel tuleb olla hoolikas, et algupärane mõte ei muutuks. Lisada ei tohi omapoolseid seisukohti.

1.3. Mõistekaart

Mõistekaart on graafiline joonis, milles on esitatud kesksed mõisted ja neid ühendavad sõnad, näitamaks seoseid nende vahel. Täpsemad juhised mõistekaardi koostamiseks annab vastava õppeaine õppejõud.

Mõistekaarti kasutatakse, et:

- genereerida ideid ja julgustada iseseisvalt mõtlema;
- kavandada kompleksset struktuuri ja anda edasi kompleksset ideed;
- aidata õppimisel integreerida uusi ja vanu teadmisi;
- aidata leida teoreetilist materjali ja toetada loetust arusaamist;
- analüüsida tehtud otsuse tegemise protsessi.

1.4. Portfoolio

Portfoolio (õpimapp) on õppija koostatud tõenduspõhise materjali kogum, mis demonstreerib jätkuvate oskuste, teadmiste ja hoiakute omandamist. Portfoolio sisaldab vajadusel sisukorda, õppeprotsessis koostatud teoreetilisi kirjutisi, õppematerjale, juhiseid, ettekandeid, uurimistulemusi, loetud tekstide kokkuvõtteid, erinevaid seminaritöid, fotosid, pilte, jooniseid, skeeme jne. Täpsemad juhised portfoolio koostamiseks annab õppeaine õppejõud. Praktikaportfoolio koostamisel tuleb lähtuda praktikajuhendist.

Portfoolio liigitus funktsioonist lähtuvalt:

- **tööportfoolio**, kuhu kogutakse materjali õppeprotsessi käigus, näiteks õppeaine kaupa;
- **praktikaportfoolio**, kuhu kogutakse materjali praktikaperioodi vältel vastavalt praktikatööde koostamise juhendile;
- **näidisportfoolio**, millesse õppija valib õppeperioodi parimad tööd;
- **õpilase arenguportfoolio**, millesse kogutakse pikema perioodi kestel tehtud tööd, mis iseloomustavad kõige paremini õppija arengut;

- **esindusportfoolio** – siin säilitatakse oma parimaid töid: ettekande teese, projekte, uurimistulemusi jm mida sobib esitada näiteks tulevikus mingile ametikohale kandideerimisel ja õppima asumisel.

1.5. Miniuurimistöö

Miniuurimistöö on probleemile lahenduse otsimisel põhinev lühike teoreetiline uurimus, mille koostamisel tuginetakse kirjandusallikatele. Miniuurimistöö koostatakse õppeaine raames, näiteks uurimistöö metoodika õppeaines. Eesmärk on õpetada kirjaliku teadustöö struktureerimist ja vormistust ning erialase kirjanduse leidmist ja sellega töötamise kogemuse omandamist.

1.6. Praktik töö

Praktik töö koostatakse iga üliõpilase poolt sooritatava praktika käigus. Praktik töö koostamise eesmärk on teoreetiliste teadmiste ja konkreetsete probleemide lahendamise oskuste kirjeldamine õppepraktika vältel. Praktik töö on individuaalne kirjalik töö, mis koostatakse vastavalt õppetoolides kinnitatud juhendile.

1.7. Lõputöö

Lõputöö on üliõpilase stuudiumi jooksul koostatud iseseisev uurimistöö, mille koostamisel tuginetakse teadustöö nõuetele. Lõputöö on aktuaalset probleemi ja kvantitatiivselt või kvalitatiivselt käsitlev kompleksne teoreetilis-rakenduslik uurimus. Selle koostamise käigus omandatakse teadustöö kogemusi ja oskust analüüsi tulemusi sisuliselt tõlgendada ning üldistada. Lõputöö võib olla teoreetiline või empiiriline.

2. KIRJALIKE TÖÖDE STRUKTUUR

Kirjalike tööde koostamine on õppekavas nõutud oskus, mida tuleb rakendada erinevate üliõpilastööde kirjutamisel. Kirjalike tööde koostamisel tuleb lähtuda järgmistest nõuetest:

- 1) Töö kirjutatakse eesti keeles, lauseehitus ja kirjavahemärkide kasutamine tekstis peab vastama eesti õigekeele reeglitele.
- 2) Kirjutise ülesehitus peab olema loogiline ning töö eri osad omavahelises vastavuses. Väljendusviis peab olema selge ja üheselt mõistetav.
- 3) Töös peavad olema esindatud kõik antud kirjatöö liigi puhul nõutavad struktuuriosad.
- 4) Kõik töös sisalduvad teiste autorite seisukohad peavad olema selgelt viidatud.

2.1. Tiitelleht

Tiitelleht on töö esimene leht (kirjastiil *Times New Roman*, kirjasuurus 12 pt, reavahe 1,5), millele märgitakse:

- õppeasutuse nimetus;
- õppetooli, osakonna nimetus (õppetooli nimetus algab väikese tähega: õenduse õppetool);
- kursus ja rühm, näiteks Õ1-1 (lõputöös ei märgita kursust ja rühma);
- autori ees- ja perekonnanimi;
- **TÖÖ PEALKIRI** (suurtähtedega, paksus kirjalaadis *Bold*);
- töö liik ja millises õppeaines on töö koostatud (nt Referaat uurimistöö metoodikas); lõputöös ainet ei kirjutata (vt lisa 2);
- juhendaja andmed **referaadi** korral;
- õppeasutuse asukoht ja aasta (Tallinn 2017);
- **lõputöö** tiitellehe pöördel esitatakse nõuetekohane autori ja juhendaja deklaratsioon (vt lisa 2).

Tütellehe sisestamisel tuleks jälgida järgmist:
 lehe pikema serva pikkus on ca 30 cm (29,7cm), lehele paigutatavad keskjooendusega tekstiosad jaotatakse 3 ossa, seega 10+10+10 cm,

a) esimesele kolmandikule sisestatakse kõrgkooli ja õppetooli (õenduse õppetool) nimi, kursus ja rühm (Õ1-1) ning töö teostaja nimi (ees- ja perekonnanimi);

b) teisele kolmandikule sisestatakse töö pealkiri (suurtähed paksus kirjas), töö liik ja õppeaine (Referaat uurimistö metoodikas);

c) kolmandale kolmandikule sisestatakse referaadi korral juhendaja nimi
 Juhendaja: juhendaja nimi (paremjoendus) ning kõrgkooli asukoht ja koostamise aasta lehe viimasele reale (Tallinn 2017)

2.2. Kokkuvõte

Kokkuvõte (koostatakse kursuse- ja lõputöös) on lühiülevaade (kuni 1 lk) tööst, milles esitatakse:

- Autori ees- ja perekonnanimi ning töö valmimise aasta (viimane sulgudes).
 Õppeasutuse nimetus, õppetooli nimetus. Töö teema. Töö liik ja maht, kirjandusallikate arv, illustratsioonide (tabelid, joonised) ja lisade arv ning töö maht.
- Töö eesmärk ning uurimistö metoodika lühikirjeldus.
- Töö olulisemad järeldused ja tulemused ning võtmesõnad (3-8 antud tööd enim iseloomustavat sõna).

Eestikeelne kokkuvõte tõlgitakse lõputöös inglise keelde nimetusega *Summary*.

2.3. Sisukord

Sisukorras tuuakse peatükkide ja alapeatükkide pealkirjad nummerdatuna koos alguslehekülje numbriga, mis on eraldatud punktiirjoonega. Sisukorras esitatakse ainult peatüki ja alapeatükid, väiksemaid jaotisi välja ei tooda. Sisukorras esitatakse lisade pealkirjad ning vajadusel tabelite ja jooniste pealkirjade loetelu. Lisade lehekülgi ei nummerdata.

2.4. Sissejuhatus

Sissejuhatus paikneb esimese peatüki ees, on seotud põhitekstiga ja sellel põhineb töö teemaarendus. Sissejuhatust ei märgita numbriga ei sisukorras ega põhitekstis.

Sissejuhatus on lühike ja konkreetne ning selle sisu on järgmine:

- **teema valiku põhjendus:** uurimistöö **tausta kirjeldus**, näidates seda laiemas tervikus; tausta kirjeldus toetub tõenduspõhisele kirjandusele, viidatakse varasematele uurimistulemustele või seisukohtadele ja kirjandusallikatele; sõnastatakse **uurimisprobleem** (uurimisprobleem on sellise olukorra või situatsiooni kirjeldus, mis tuleneb praktikast ja vajab lahendamist, arendamist või muutmist);
- võimalusel püstitatakse **hüpotees**, millele tuginevad töö eesmärgid, uurimisülesanded/–küsimused;
- töö eesmärk, uurimisülesanded/–küsimused; uurimistöö **eesmärk** näitab, milleni soovitakse jõuda probleemi lahendamisel; eelnevalt mainitud eesmärgist lähtudes sõnastatakse konkreetsed uurimisülesanded/-küsimused, mille lahendus moodustab töö põhiosa peatükkide sisu; ülesanded või küsimused koostatakse **loeteluna**, uurimistöö eesmärk katab kõik uurimisküsimused/-ülesanded;
- kesksed mõisted (kuni 8) ja nende seletused ning vajadusel ka lühendite seletused. Rohkemate lühendite ja mõistete korral moodustada eraldi peatükk sissejuhatuse järele.

Sissejuhatuses ei tooda välja töös saadud tulemusi ja järeldusi. Sissejuhatuse maht on üks kuni kolm lehekülge (1/10 töö mahust). Tausta kirjelduses on vajalik viidata allikatele, kust antud väited pärinevad.

2.5. Töö põhiosa

Põhiosa (nummerdatud peatükid) on jaotatud peatükkideks vastavalt uurimisülesannetele/-küsimustele, vajadusel ka alapeatükkideks. Töö põhiosa ülesehitus ja liigendus sõltuvad töö iseloomust, teemast ning uuritavast materjalist. Peatükid ja nende allosad peavad olema sisuliselt ja loogiliselt üksteisega seotud, õiges järjestuses ning moodustama teemale vastava terviku (vt lisa 1). Peatükkides probleemidele vastuste otsimisel tuleb toetuda **erinevate** autorite arvamustele ning varasematele teaduslikele uuringutele, neid omavahel kõrvutades ja võrreldes.

Kirjanduse ülevaatenä koostatud töö põhiosa koosneb kolmest osast:

- uurimistöö metoodika peatükk;
- teoreetilise uurimuse peatükid ja alapeatükid;
- arutelu.

Empiirilise uurimuse põhiosa koosneb neljast osast:

- kirjanduse ülevaate peatükid (vajadusel ka alapeatükid);
- uurimistöö metoodika peatükk (sisaldab nii kirjanduse ülevaate kui empiirilise osa metoodikat);
- empiirilise uurimuse tulemused;
- arutelu.

„Nutikas“ lõputöö

- kirjanduse ülevaate peatükid;
- uurimistöö metoodika peatükk;
- arutelu;
- tulemi esitlemine.

2.6. Metoodika

Töös kasutatud meetodeid tuleb kirjeldada täpselt, mis tähendab võimalust korrata uuringuid ja katseid metoodika kirjelduse alusel. Empiirilise uurimuse meetodi valikut põhjendatakse **viitega** kirjandusallikale.

Kui töö põhineb kirjanduse ülevaatel, näidatakse andmete kogumise ja süstematiseerimise käiku. Kirjandusallikate kogumise kirjelduses esitatakse kirjandusallikate valiku kriteeriumid, sh uurimistöös kasutatud materjali kirjeldus, põhilised andmebaasid, otsingusõnad ja/või nende kombinatsioonid. Võõrkeelsed otsingusõnad tuleb kirjutada kursiivis.

Empiirilist osa sisaldavas töös näidatakse eelnevale lisaks: uuritavate üldpopulatsiooni, valimi moodustamise printsiipe, aparatuuri kasutamise meetodikat (soovitavalt koos viitega varasematele uuringutele), uuritavate vanuselisi ja soolisi tunnuseid jms. Samuti selgitatakse põhjalikult kogutud andmete statistilise analüüsi meetodeid.

Uurimistöõ meetodika kirjeldusest peab selguma, kuidas on tagatud uurimistöõ usaldusväärsus ja eetikanõuetest kinnipidamine, sh ka usaldusväärsete tõendus põhiste allikate valimine. Meetodika kirjelduse alusel peaks töö olema korratav ning saavutama samasugused tulemused.

2.7. Tulemused

Töö tulemused esitatakse **empiirilises** uurimuses süstemaatiliselt läbitöötatud vormis, tulemuste analüüsimisel esitatakse loogilised ja selged tekstilõigud, mis on üheselt mõistatavad ja arusaadavad. Tulemused esitatakse teksti, tabelite ja joonistena (nt diagrammid, skeemid, illustratsioonid), tabelite pealkirjad ja jooniste allkirjad peavad olema täpsed (võimaldavad mõista illustratsiooni sisu ilma tekstita), selgitavad ning nendele peab leiduma tekstis ka viide. Tabelid ja joonised tuleb põimida teksti sisse, et need aitaks paremini mõista tulemusi. Väga mahukad tabelid, diagrammid ja joonised (terve lehekülje mahus) tuleb esitada lisades ning nendele peab tekstis esinema viide: näiteks (vt Lisa 1 Joonis 3). Esmaseid töötlemata andmetabeleid töös ei esitata.

2.8. Arutelu

Arutelus analüüsitakse saadud tulemusi. Kirjanduse ülevaates võrreldakse erinevate autorite seisukohti ja arvamusi ning lisatakse omapoolne seisukoht või hinnang, vajadusel kõrvutatakse uurimistulemusi eriala praktikaga. Empiirilise uurimistöõ arutelu sisuks on tervikuks koondatud autori enda uurimistöõ tulemuste ja kirjanduse analüüs. Autor esitab enda koostatud uurimistöõ tulemustele kõige lähedasemad teiste autorite seisukohad ja

võrdleb neid oma uuringu tulemustega. Arutelus ei esitata töös varem käsitlemata seisukohti. Arutelu maht piirdub ühe kuni kolme leheküljega.

Juhul kui empiirilises uurimistöös ei vastanud tulemused ootustele, tuleks arutleda võimalike ebaõnnestumiste või mitteootuspäraste tulemuste põhjuste üle ning esitada ettepanekud, mida võiks edaspidi teisiti teha.

Arutelus kirjeldatakse ka uurimistöö tähtsust eriala teadusele või praktikale. Arutelu lõpus esitatakse ettepanekuid, mis tulenevad töö põhineval arutelul ning on eriala praktikas realselt rakendatavad.

2.9. Järeldused

Iga uurimisülesande/-küsimuse kohta tehakse järeldus, mis esitatakse punktide või teesidena lühidalt, konkreetselt ja loogilise tervikuna. Järeldused baseeruvad kirjanduse ülevaates põhiosal ja arutelul, empiirilises töös uurimistulemustel.

Selle peatüki lõpus peab selguma, kas uurimisküsimused said vastuse, kas uurimisülesanded lahendati ning töö eesmärk saavutati. Juhul, kui empiirilises töös püstitati hüpotees, lisatakse, kas tulemused toetasid hüpoteesi või mitte.

2.10. „Nutikas“ lõputöö

„Nutika“ lõputöö tulemusena valmib teoreetilisele uurimusele põhinevalt midagi praktiliselt kasutatavat: õppevideo, juhendmaterjalid, abivahendid vms. Nutikas lõputöö peab tuginema teaduspõhisele teoreetilisele tööle, milles põhjendatakse valitud meetodite kasutamist, selgitatakse töö eetilisi aspekte ning praktilise väljundi võimalikke kasutusalasid erialapraktikas.

3. KIRJALIKE TÖÖDE VORMISTAMISE ÜLDNÕUDED

Tallinna Tervishoiu Kõrgkoolis on välja kujunenud vormistamisnõuded:

1. Kirjalikud tööd koostatakse arvutil A4 formaadis kahepoolsel paberilehel. Kirjastiil *Times New Roman*, kirjasuurus 12 pt, reavahe 1,5 (sh sisukorra loetelu), v.a kasutatud kirjandus vt p 9. Lehekülje vaba ruum ehk veeris on 3 cm vasakust ja 2,5 cm teistest servadest. Tekst on rööpjoondatud, st nii vasak- kui paremserv on sirged.
2. Töös jaotatakse tekst lõikudeks. Ühe lõigu pikkus on vähemalt kolm lauset. Lõiguvahe on 12 pt. Töös ei kasutata taandridu.
3. Peatüki ja alapeatüki pealkirja ning nende eelneva ja järgneva teksti vahele jäetakse vahekauguseks 24 pt (topeltrida).
4. Kõik leheküljed peale tiitellehe ja lisade nummerdatakse. Numbrid kirjutatakse lehekülgede jalusesse (alläär) keskele või paremale.
5. Kõik peatükid ja teised struktuursed osad algavad uuelts lehelt (tiitelleht, sisukord, sissejuhatus, sisu peatükid, arutelu, järeldused, kasutatud kirjanduse loetelu, lisad). Alapeatükke alustatakse jooksvalt leheküljelt (järgnevat teksti vähemalt kaks rida).
6. Lisad pealkirjastatakse ja nummerdatakse (paremasse ülanurka kirjutatakse sõna "Lisa" ja selle number: Lisa 1, Lisa 1 järg; Lisa 2, leheküljenumbrit ei panda).
7. Peatükkide pealkirjad kirjutatakse suurtähtedega paksus kirjas (*Bold*) ja alapealkirjad kirjatähtedega paksus kirjas (*Bold*), kirjastiilis *Times New Roman*, kirjasuurus 12 pt. Pealkirjades sõnu ei poolitata ja reeglina lühendeid ei kasutata. Pealkirjad joondatakse lehe vasakusse serva ja pealkirja lõppu ei panda punkti. Töös ja sisukorras nummerdatakse araabia numbritega järgnevad osad: uurimistöö metoodika, töö põhiosa peatükid ja nende jaotused ning arutelu (vt lisa 3).
8. Peatükki ei alustata ega lõpetata tabelite, jooniste või loeteluga. Tabeleid ega jooniseid ei esitata järjestikku ilma selgitavate vahetekstideta. Igale tabelile ja joonisele peab leiduma tekstis viide.
9. Kasutatud kirjanduse loetelus kasutatakse ühe allika kirje koostamisel ühekordset reavahet (*Single*). Kirjandusallikate vahele jäetakse üks vaba rida või vahe 12 pt.
10. Sõna või lauseosa esiletõstmiseks kasutatakse paksu kirja (*Bold*). Teksti esiletõstude kasutamisel tuleb olla mõõdukas. Tekstis allajoonimist ei kasutata.
11. Sisukorras esitatakse struktuuri osade pealkirjad koos alguslehekülje numbriga, mis eraldatakse punktiirjoonega (vt lisa 3).

12. Töö kirjutatakse eesti keeles. Töö keel peab vastama õigekeelsuse normidele ning olema stiililt korrektne ja täpne. Slängi, kõnekeele kasutamine, ajakirjanduslikud, käibe- ja poeetilised väljendid on rakendusteaduslikus uurimistöös sobimatud. Vältima peab ka üliemotsionaalsust protsesside ja nähtuste kirjeldamisel. Eesti keele lauseehituse struktuur erineb võõrkeelsest ja seda peab töö kirjutamisel silmas pidama. Juhul, kui võõrkeelsele mõistele ei ole tuntud eestikeelset vastet, võib võõrkeelse sõna esitada sulgudes ja kaldkirjas kohe selgitava sõna järel. Tervise- ja meditsiinilase terminoloogia kasutamisel peab sõnade õigekeelsus vastama kehtivale erialasele terminoloogiale (vt eriala raamdokumendid, juhendid, Meditsiinisõnastik). Üldkeelset terminoloogiat saab kontrollida „Eesti Õigekeelsussõnaraamatust“, „Eesti keele seletavast sõnaraamatust“ (vt <http://portaal.eki.ee/>), „Võõrsõnade leksikonist“, „Sünonüümisõnastikust“. Lõputöös kasutatakse soovitatavalt umbisikulist vormi (näiteks: töös käsitletakse, uuritakse, analüüsitakse jne.). Eelistama peaks kindla kõneviisi kasutamist, sest tingiv kõneviis jätab mulje, et autor ei ole oma töös esitanud seisukohtade õigsuses kindel.
13. Kokkuleppelised lühendid defineeritakse esmakordsel esinemisel tekstis, näiteks Rahvusvaheline funktsioneerimisvõime, vaeguste ja tervise klassifikatsioon (RFK). Võõrkeelsete lühendite kasutamisel kirjutatakse võõrkeelne selgitus kaldkirjas, näiteks *International Classification of Functioning, Disability and Health (ICF)*. Kui töös kasutatakse üle viie lühendi, milles igaüks esineb vähemalt kaks korda, siis on soovitatav koostada lühendite loetelu enne sissejuhatust. Eraldi koostatud lühendite loetelu korral ei kirjutata tekstis lühendi selgitust. Lühendeid tuleb kogu töö ulatuses ühtemoodi kasutada. Üldkasutatavate sõnalühendite korral, nagu nr, vt, a, lk, jne selgitusi ei kirjutata. Üldkasutatavates eestikeelsetes lühendites pole punkt enam vajalik, näiteks vt, lk, kl. Punkti kasutame siis, kui punktita lühend takistab tekstist arusaamist, näiteks k.a, e.m.a.
14. Numbrite kirjutamisel tuleb lähtuda õigekeelsuse nõuetest. Arvsõnad (1–9) on soovitatav üldkeelses tekstis kirjutada sõnadega ning suuremad numbritega. Kui ühekohalisele arvule järgneb mõõtühik, näiteks ml või muu tähis, näiteks %, siis kirjutatakse see numbriga, näiteks 5 ml; 9%. Arvu kirjutamisel sõna *tuh*at või selle lühendit *tuh* ei kasutata, kirjutada tuleb 7000, mitte 7 tuhat või 7 tuh. Suuremate arvude puhul kasutame sõnu miljon, miljard ja nende lühendeid 5 mln ehk 5 miljonit ehk 5 000 000, 5 mld ehk 5 miljardit ehk 5 000 000 000. Üldreeglina on arvu ja mõõtühiku või selle lühendi või tähise vahel üks tähekoht vahet, näiteks 34,25 kr; 150

ml). Protsendi, nurgakraadi, -minuti ja -sekundi tähise korral ei jäeta tühikut numbri ja tähise vahele, näiteks 23% mehi. Kui arvule järgneb kaks tähist, jäetakse numbri ja tähise vahele tühik, näiteks 8 °C. Arvväärtus ja sellele järgnev mõõtühiku lühend või tähis tuleb paigutada samale reale. Numbritega kirjutatud käändevormilise põhiarvsõna käändetunnuse saab lisada alates osastavast. Näiteks: Peaaegu 25%-l patsientidest on küünte ja naha muutused. Kui põhiarvsõna on nimetavas, siis seda laiendav nimisõna on osastavas, näiteks 15 kuud, 27 lehekülge. Sõnaühendis selgub kääne nimisõnast ja arvsõna käänat ei ole vaja osutada. Näiteks: 302 ankeedist tagastati nõuetekohaselt täidetult 291 ankeeti. Protsentide arvutamisel piirduda täisarvuga või ühe kohaga pärast koma, näiteks 23% või 57,3%. Numbritega kirjutatud arvud ei tohiks tekstis sattuda kõrvuti. Empiirilise uurimuse korral esitatakse arvandmed numbritena ja protsentides. Näiteks: 65 (31%) patsienti vastas, et nad on teadlikud hoolekandeosakonna teenustest ning nende kohta saadi infot kõige rohkem meedia kaudu – 23 (32%) korral. 31% (65) patsientidest vastas, et nad on teadlikud hoolekandeosakonna teenustest ning nende kohta saadi infot kõige rohkem meedia kaudu – 32% (23).

- Valemitele peab eelnema selgitav tekst ning järgnema tähiste selgitus. Valemid esitatakse omaette real, paigutatuna soovitatavalt lehekülje keskele. Kõiki valemities kasutatavaid suurusid tuleb tähistada arusaadavate tähistega. Mingi suuruse või sümboli esmakordsel esinemisel valemis tuleb selgitada selle tähendus. Need valemid, millele tekstis viidatakse või arvutustes kasutatakse, peavad olema nummerdatud. Valemi number kirjutatakse ümarsulgudesse lehe parempoolsesse serva. Tekstis tuuakse viited valemitele samuti sulgudes. Kui töös on rohkem kui üks valem, tuleb need nummerdada.

Näide:

Dissotsiatsioonikonstant K väljendub järgmiselt (Palma jt 1992: 26):

$$K = \frac{[H^+] \cdot [A^-]}{[H \cdot A]} \quad (1)$$

[HA] – happe dissotsieerumata vormi kontsentratsioon

[H⁺] – vesinikioonide kontsentratsioon

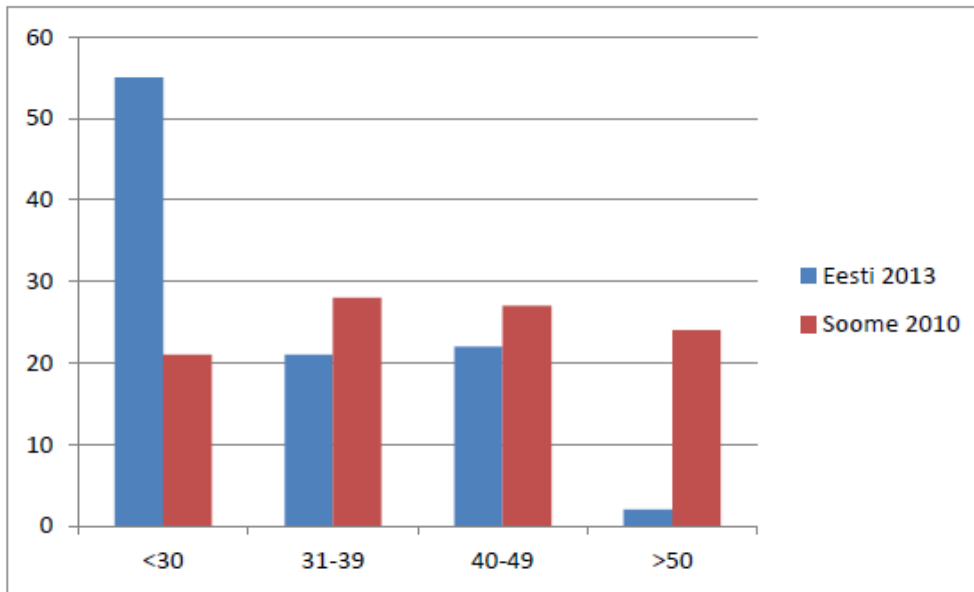
[A⁻] – dissotseerunud vormi kontsentratsioon.

16. Loetelude koostamisel tuleb kogu töö ulatuses kasutada ühtset stiili. Loetelu järjekorda võib tähistada tingmärkidega, siis alustatakse iga punkti uult reall. Nummerdamist kasutatakse tavaliselt siis, kui on oluline loetelu järjekord või arv. Ühe- ja kahesõnalised jaotised eraldatakse komaga, pikemad fraasid semikooloniga, terviklaused punktiga. Koma ja semikooloniga eraldatavad jaotised algavad väiketähega, terviklause esimene sõna algab suurtähega. Töö peatükke ei alustata ega lõpetata loeteluga.
17. Tabelid pealkirjastatakse ja joonised (nt diagrammid, skeemid, graafika/pildid/foto) allkirjastatakse ja nummerdatakse arabia numbritega kogu töö ulatuses ühtlaselt, näiteks Tabel 1., Tabel 2., Joonis 1., Joonis 2. jne. Mahukamad tabelid ja joonised (üle ühe lk) on otstarbekas esitada lisades. Kui tabel või joonis pole töö autori koostatud, siis tuuakse viide algallikale sulgudes pärast tabeli või joonise pealkirja. Kui tabel või joonis on kohandatud või täiendatud, siis lisatakse viide algallikale (näiteks Kuusk 2014, kohandatud). Autori koostatud tabeli või joonise korral pole vaja tabeli pealkirjas autori nimele viidata.

Tabel 1. Eesti optometristide vanuselise jaotuse erinevus võrreldes Soome optometristidega (Koivuharju jt 2010, kohandatud).

Vanus	Eesti 2013 N (%)	Soome 2010 N (%)	Erinevus %
<30	46 (55)	53 (21)	34
31-39	17 (21)	70 (28)	-7
40-49	18 (22)	68 (7)	-5
>50	2 (2)	60 (24)	-22
Kokku	83 (100)	251 (100)	

Tabeli sisu kirjutatakse kirjasuurusega 10 kuni 12 punkti ja kasutatakse reavahet 1,0.

Joonis 1. Eesti (N=83) ja Soome (N=251) optometristide vanuseline jaotus protsentides (Koivuharju jt 2010: 25, kohandatud).

Joonis 2. Analüütiline kaal.

4. KASUTATUD KIRJANDUS

4.1. Üldnõuded

Kirjandusallikal on autor(id), koostaja(d), toimetaja(d) ja/või selle avaldanud organisatsioon(id). Neile laieneb autoriõigus. Ilma autorlust selgitava informatsioonita kirjandusallikat (ajakiri, raamat, dokument) ei kasutata. Loendisse märgitakse vaid töös viidatud allikad ja igale loetelus olevale allikale peab töös leiduma viide. Kasutatud kirjandusallikas ja tekstiviide moodustavad tervikliku viitamise.

Kasutatud kirjanduse loetelu koostatakse ladina tähestikus tähestikulises järjekorras, ridadel ei ole ees numbreid, reavahe on ühekordne, iga erineva allika vahel on üks vaba rida. Mitte ladina tähestikus olevad kirjandusallikad translitereeritakse ladina tähtedega.

4.2. Kasutatud kirjanduse vormistamine

Kasutatud kirjanduse vormistamisel jälgitakse neljaosalist põhimalli: kes on kirjandusallika autor, millal on see ilmunud, mis on pealkiri ja kus on avaldatud. Üldiselt on kirjandusallikatel järgmised kolm tüüpi: ajakiri, raamat ja dokumendid. Enamasti avaldatakse neid kahes erinevas vormis: a) paberil ja/või b) elektrooniliselt.

AJAKIRI

KES Autor/autorid Perekonnanimi ja initsiaal(id) – eesnime esitäh(d), paks kirjalaad	MILLAL (Ilmumisaasta)	MIS Pealkiri	KUS Ilmumiskanal Ajakirja nimetus <i>kaldkirjas (Italic)</i> , ilmumiskoha info eraldatakse komaga
a) paberil – Autor (Ilmumisaasta). Pealkiri. Ajakirja nimetus <i>kaldkirjas (Italic)</i> , ajakirja number või ajakirja ja köite number, artikli esimese ja viimase lehekülje number. b) elektrooniline – samuti nagu paberil; kui ajakirja ja köite nr ei ole toodud: ajakirja nimetus <i>kaldkirjas (Italic)</i> , DOI= <i>The Digital Object Identifier</i> – digitaalse dokumendi identifitseerimistunnus. Veebiaadress või doi aadress ja sulgudes info kasutamise kuupäev uuel real.			

Kõiv, J., Tikk, R. (2009). Vertiigo – sagedasti esinev vaevus. *Eesti Arst*, 11, 61–63.

Kagan, I., Bartal, Y. (2008). The effect of preoperative uncertainty and anxiety on short-term recovery after elective arthroplasty. *Journal of Clinical Nursing*, 17(3), 576–583.

Harris, E. (2008). The meanings of craft to an occupational therapist. *Australian Occupational Therapy Journal*, 55, 133–142.

Kagan, I., Bartal, Y. (2008). The effect of preoperative uncertainty and anxiety on short-term recovery after elective arthroplasty. *Journal of Clinical Nursing*.

<http://web.ebscohost.com/ehost/pdfviewer/pdfviewer?vid=8&hid=126&sid=e516d4b1-d73d-4198-9595-d5546d85ccac%40sessionmgr114> (02.02.2011).

Gualdani, R., Cavalluzzi, M.M., Lentini, G., Habtemariam, S. (2016). The Chemistry and Pharmacology of Citrus Limonoids. *Molecules*.
DOI: 10.3390/molecules21111530 (19.11.2016).

RAAMAT

KES Autor/autorid Perekonnanimi ja initsiaal(id)	MILLAL (Ilmumisaasta)	MIS Pealkiri	KUS Ilmumiskanal ilmumiskoht ja kirjastus/ väljaandja (eraldatakse ilmumiskohtast kooloniga); allika kohta täpsustav info, kui see on olemas
a) paberil – ilmumiskoht ja kirjastus; b) elektrooniline – ilmumiskoht ja kirjastus. Veebiaadress ja sulgudes info kasutamise/võtmise kuupäev uuel real.			
Hirsjärvi, S., Remes, P., Sajuvaara, P. (2005). Uuri ja kirjuta. Tallinn: Medicina.			
Creek, J. (2010). The core concepts of occupational therapy: A dynamic framework for practice. London: Jessica Kingsley Publishers.			
Pealkirja järel lisatakse allika kohta täpsustav info, kui see on olemas, Kiipus, M. (toim). (2009). Alkoholismi ja narkomaania ennetamine. Käsiraamat. Tallinn: Sotsiaalministeerium.			
Kaheosalise pealkirja puhul kirjutatakse välja kogu pealkiri ja eraldatakse osad kooloniga.			
Margna, U. (2014). Fütoterapia: Ravimine taimedega. Tallinn: Teaduste Akadeemia Kirjastus.			
Walker, J. D. (2009). Diabetic retinopathy for the comprehensive ophthalmologist. Chicago, IL: Deluma. http://www.drcoobook.com/text/drco_part001.pdf (11.01.2012).			

Raamatul on ainult toimetaja või koostaja, siis märges sulgudes (toim), (koost), inglise keeles (Eds) või (Ed).

Williams, J. (Eds). (2010). Acute stroke nursing. Iowa: Wiley-Blackwell.

Raamatus on peatükkide autorid või artiklite kogumik. Pealkirja järel lisada sõna Raamatus: või Kogumikus: ning selle kohta andmed – koostaja või toimetaja nimi, ilmumisaasta, pealkiri, artikli esimene ja viimane leheküljenumber, ilmumiskoht ja kirjastus.

Elberg, E. (2009). Psoriaas. Kogumikus: Aaviksoo, E. (toim). (2009). Haiguspuhune toitumine (84–87). Tallinn: OÜ Lege Artis.

Herdman, T. H., Chanes, M. (2012). Kliiniline otsustus ja õendusdiagnoosid õendusjuhtimises. Raamatus: Herdman, T. H. (toim). (2012). NANDA Internationali õendusdiagnoosid: definitsioonid ja klassifikatsioon 2012–2014 (125–132). Tartu: Elmatar.

Samal aastal sama autori poolt ilmunud erinevate allikate puhul lisada aastale väiketäht.

Raal, A. (2010a). Farmakognoosia. Tartu: Tartu Ülikooli Kirjastus.

Raal, A. (2010b). Maailma ravimtaimede entsüklopeedia. Tallinn: Eesti Entsüklopeediakirjastus.

Teatmeteosed: toimetaja(d), aasta, teatmeteose nimetus, köite number, ilmumiskoht, kirjastus (rohkem kui kümne toimetaja, koostaja või autori korral märgitakse ainult peatoimetaja või kui see puudub, siis esimese toimetaja või koostaja nimi).

Sweetman, S. C. (toim) (2005). Martindale: The Complete Drug Reference. 34. ed. London: Pharmaceutical Press.

DOKUMENT

KES Autor/autorid Perekonnanimi ja initsiaal(id)	MILLAL (Ilmumisaasta)	MIS Pealkiri	KUS Ilmumiskanali Veebiaadress uuel real, sulgudes info kasutamise/võtmise kuupäev
<p>a) paberil – dokumendi nimetus, ilmumisaasta, dokumendi väljaandja organisatsioon ja ilmumiskoht;</p> <p>b) elektrooniline – lisaks uuel real veebiaadress, sulgudes info kasutamise/võtmise kuupäev.</p>			
<p>Õigusaktid – akti nimetus, allikas, kus akt on ametlikult avaldatud, vastuvõtmise aasta, ja õigusakti number, sellega seonduvate aktide arv ning õigusakti jõustumise kuupäev ja aasta. Töövõime kaotuse protsendi määramise kord (RT, 2008, 77, 1068; 01.10.2008). https://www.riigiteataja.ee/akt/13027896 (12.03.2011).</p>			
<p>Dokumendid – dokumendi nimetus, ilmumisaasta, dokumendi väljaandja organisatsioon, ilmumiskoht.</p> <p>Tegevusterapeut, tase 6. Kutsestandard. (2012). Tervishoiu ja Sotsiaaltöö Kutsenõukogu. Tallinn. http://www.kutsekoda.ee/et/kutseregister/kutsestandardid/10453817/pdf/tegevusterapeut_tase-6.5.et.pdf (07.05.2014).</p> <p>Basic Documents: 44. ed. (2003). World Health Organization. Geneva: WHO.</p> <p>Arhiivimaterjalid – arhiivi nimetus, fondi, nimistu, toimiku ja lehe number.</p> <p>Eesti Riigiarhiiv (ERA). Sotsiaalministeerium 1929–1940, ERA. 50, 1, 25.</p>			

MUUD ALLIKAD

KES Autor/autorid Perekonnanimi ja initsiaal(id) – eesnime esitäh(d), paks kirjalaad	MILLAL (Ilmumisaasta)	MIS Pealkiri	KUS Ilmumiskanal Ajakirja nimetus <i>kaldkirjas</i> <i>(Italic)</i> , ilmumiskoha info eraldatakse komaga
<p>Konverentsi materjalid, teesid – autori perekonnanimi koos initsiaalidega, aasta, ettekandeni, konverentsi nimetus ja asukoht. de Groot, M. (2014). (Use of) quantified self in different health professions. Reconciling Work and Family in Health and Social Care Education. Keynote speakers 34–35. Coehre Conference in Hanze University of Applied Sciences, Groningen.</p> <p>Isikust autor puudub – pealkiri, ilmumisaasta (alati ei ole võimalik), organisatsiooni nimi. Toitumine luu- ja lihashaiguste korral. (2015). Tervise Arengu Instituut. http://toitumine.ee/toitumine-ja-haigused/toitumissoovitused-erinevate-haiguste-puhul/toitumine-luu-ja-lihashaiguste-korral (12.03.2017).</p> <p>Üliõpilastööde korral: uurimistöe autori perekonnanimi koos initsiaalidega, ilmumisaasta, pealkiri, töö liik (näiteks: lõputöö), asukoht ja asutuse nimetus. Paas, M. (2014). Ortodontilise traadi jooteliidese tõmbetugevus. Lõputöö. Tallinn: Tallinna Tervishoiu Kõrgkool.</p> <p>Teabenõue riiklikust organisatsioonist: Teabenõue. (2016). Statistikaamet.</p> <p>Ravimiomaduste kokkuvõte (SPC): Ravimiomaduste kokkuvõte: ACC, 20 mg/ml suukaudne lahus (2015). Raviamet. http://ravimiregister.raviamet.ee/Data/SPC/SPC_1584301.pdf (19.12.2016).</p>			

4.3. Viitamine teksti sees

Varasemate uurimuste esitamiseks on põhiliselt kaks moodust:

- a) Refereerimine (ümber jutustamine oma sõnadega ja esitamine muu tekstiga samas stiilis).
- b) Tsiteerimine (sõna-sõnalt esitamine).

Tsitaat esitatakse alati jutumärkides ja selle järele lisatakse allikaviide. Kui tsitaati ei esitata täielikult, tähistatakse puuduv osa punktiiriga (kolm punkti).

Refereerimine on teise autori teose sisu ja vormi küllaltki autorilähedane edasiandmine. Hea refereering vahendab mõtteid lühidalt, täpselt ja arusaadavalt. Refereerimisel peavad olema selgelt eristatavad oma väited ja allika väited. Tekstis tuleb viidata igale teise autori tekstile ja materjalile (tabel, joonis skeem, pilt jm). Allikaviide on vajalik nii refereeringu kui tsiteerimise juures.

Viitamisel teksti sees esitatakse järgnev info ümarsulgudes: autori (toimetaja või koostaja) perekonnanimi, väljaande ilmumisaasta ja leheküljenumber või –numbrid (eraldatakse aastast kooloniga).

Näited: Algallikal on:

- üks või kaks autorit: (Rieger 2011: 12); (Kõiv ja Tikk 2009: 61–63);
- mitu autorit: (Hirsjärvi jt 2005: 83);
- isikust autor puudub, õigusakt jm (nimetuse kaks esimest sõna ja kolm punkti, ilmumisaasta, koolon, leheküljenumber või paragrahvi number); SPC puhul kolm esimest sõna:
(Handbook of ... 2009: 4); (Töövõime kaotuse ... 2008: §13); (Epilepsiaga laps ... 2011); (Ravimiomaduste kokkuvõte: ACC... 2015);
- kui lauses on põimitud mitme erineva allika autorite mõtted:
(Kae 2014: 14; Martsoo 2015: 237);
- sama autori samal aastal ilmunud erinevad allikad:
(Raal 2010a: 143); (Raal 2010b: 52).

Analoogselt viidatakse ka internetist pärinevatele allikatele. Internetiaadressi tekstiviitesse ei lisata. Leheküljenumbri märkimine viites ei ole kõikidel juhtudel võimalik.

Ühest lausest koosneva teksti viitamine

Tekstist peab näha olema, mis on uurija ”oma”, mis teistelt saadud, olgu see mujaltsaadu siis otsene laen, kokkuvõtlik refereering või teksti esitamine oma sõnadega (Hirsjärvi jt 2005: 315).

Mitmest lausest koosneva teksti viitamine

punkt sulu järel

Leheküljenumbri märkimine viites ei ole alati võimalik, näiteks kui viidatakse uurimustele tervikuna. Üldreeglis peab siiski pidama seda, et lugeja peaks kergesti leidma need leheküljed, kust info on võetud. Lehekülje täpsusega tuleb märkida otsesed tsitaadid. (Hirsjärvi jt 2005: 315).

punkt sulu järel

punkt sulu ees

Terve lõigu viitamine

Hirsjärvi jt (2005: 315) on välja toonud, et leheküljenumbri märkimine viites ei ole alati võimalik, näiteks kui viidatakse uurimustele tervikuna. Üldreeglik peab siiski pidama seda, et lugeja peaks kergesti leidma need leheküljed, kust info on võetud. Lehekülje täpsusega tuleb märkida otsesed tsitaadid.

4.4. Loomevargus ja plagiaat

Üliõpilane on töö autor ja vastutab oma töö koostamise eest. Kõik töös kasutatud teiste autorite seisukohad peavad olema viidatud (samuti tabelid, joonised, sh fotod). Viitamine peab olema korrektne, viitamata tekst loetakse autori loominguks. Töös peab selgelt eristuma, millised on autori enda ja millised teiste mõtted. Autori koostatud tabelid, joonised ja fotod on autori enda looming ning ei vaja viitamist.

Kui ühe ja sama autori teksti refereeritakse järjestikku mitmes lõigus, tuleb viide lisada iga lõigu lõppu. Selliseid olukordi tuleks vältida ning põimida erinevate autorite seisukohti vältimaks töö muutumist kallutatuks.

Kui originaalteksti mõtet on võimalik edasi anda ainult algses sõnastuses, tuleb kasutada tsiteerimist ja jutumärke. Tsiteerimist tuleb kasutada täpselt ja võimalikult harva. Mitme lause ühendamise puhul tuleb kasutada refereerimist. Teise autori töö refereerimist võib pidada plagiaadiks juhul kui originaaltekstis:

- on asendatud vaid mõned grammatilised vormid paralleelvormidega;
- on asendatud vaid mõned sõnad sünonüümidega (nt. öeldised või sidesõnad);
- on jäetud üksnes mõned sõnad või lauseosad välja;
- on muudetud ainult sõnade järjekorda lausetes või lausete järjekorda;
- on liigendatud laused teisiti (nt on ühendatud kaks lauset koos mõningate väikeste muudatusega).

Viitamise puhul tuleb silmas pidada, et teiste autorite töid kasutatakse motiveeritud ja proportsionaalses mahus ning erinevate autorite allikaid kombineeritakse omavahel. Nimetatud nõuete järgimata jätmist loetakse plagiaadiks ehk loomevarguseks ja rakendub „Plagiaadijuhtumite menetluskord“.

KASUTATUD KIRJANDUS

Hirsjärvi, S., Remes, P., Sajuvaara, P. (2005). Uuri ja kirjuta. Tallinn: Medicina.

Jõgi, U., Juhansoo, T. (2006). Üliõpilastööde koostamine ja vormistamine: Metoodiline juhend. Tallinn: Tallinna Tervishoiu Kõrgkool.

Kotkas, E., Orumaa, R., Piirsalu, S., Väljaots, M. (2012). Sissejuhatus teaduskeelde. Tallinn: Tallinna Tervishoiu Kõrgkool.

Orumaa, R. (2017). Üliõpilastööde koostamine ja vormistamine arvutil (Microsoft Office Word 2013 baasil): Õppematerjal. Tallinn: Tallinna Tervishoiu Kõrgkool.

Tallinna Tervishoiu Kõrgkooli lõpueksami ja lõputöö korraldamise juhend. (2012). Tallinna Tervishoiu Kõrgkool. Tallinn.

http://www.ttk.ee/public/Lopueksami_ja_loputoo_korraldamise_juhend.pdf (16.06.2014).

Tabel 3. Kirjalike tööde liigid, mahud ja koostisosad.

Töö liigid/ töö koostisosad	Referaat (kirjanduse ülevaade)	Lõputöö I (teoreetiline uuring – kirjanduse ülevaade)	Lõputöö II	
			teoreetiline uuring (kirjanduse ülevaade)	empiiriline uuring, „nutikas“ lõputöö
Töö maht	Iga kirjaliku töö mahu alam- ja ülempiiri otsustab õppetool			
Tiitelleht	+	+	+	+
Kokkuvõtte		+	+	+
Summary			+	+
Lühendite loetelu		(+)	(+)	(+)
Sisukord	+	+	+	+
Sissejuhatus	Kuni 1 lk	Kuni 1 lk	Kuni 3 lk	Kuni 3 lk
Empiirilise uuringu korral Kirjanduse ülevaade		+		+
Metoodika/ Töö käik /		+	+	+
Teoreetilise uuringu korral Kirjanduse ülevaade	+	+	+	
Põhiosa jaotatud peatükkideks	+	+	+	+ Uuringu analüüsi tulemused
Arutelu (sh ettepanekud)	+	+	+	+
Järeldused		+	+	+
Kasutatud kirjandus minimaalne hulk	+	+	+	+
	6 allikat, 3 erinevat refereeringut lehekülje kohta	15, neist rahvusvaheliselt eelretsenseeritud erialaseid teadusartikleid 6	20, neist rahvusvaheliselt eelretsenseeritud erialaseid teadusartikleid 10	20, neist rahvusvaheliselt eelretsenseeritud erialaseid teadusartikleid 10

Tallinna Tervishoiu Kõrgkool
tegevusteraapia õppetool

Mari Soo

RAHULOLU DIPLOMIEELSE HARIDUSE JA TÖÖGA

Lõputöö

Tallinn 2016

Olen koostanud käesoleva lõputöö iseseisvalt. Kõik töö koostamisel kasutatud teiste autorite töödest, kirjandusallikatest ja mujalt pärinevad andmed on viidatud.

Lõputöö autori allkiri: *Soo*.....

Kuupäev: 25 aprill 2016 a.

Luban Tallinna Tervishoiu Kõrgkoolil avalikustada oma kõvakõitelise lõputöö kõrgkooli raamatukogus ja lõputöö pdf versiooni raamatukoguprogrammis RIKSWEB (<http://riks.ttk.ee/>).

Lõputöö autori allkiri: *Soo*.....

Kuupäev: 25 aprill 2016 a.

Lubatud kaitsmisele.

Juhendaja: Maiu Mustikas, MSc
/nimi ja akadeemiline kraad/

.....*Mustikas*.....
/allkiri/

Kuupäev: 27 aprill 2016 a.

Lõputöö ülesehitus empiirilise uurimistöö korral

SISUKORD

KOKKUVÕTE	3
<i>SUMMARY</i>	5
SISSEJUHATUS	7
1. RAHULOLU DIPLOMIEELSE HARIDUSE JA TÖÖGA	9
1.1. Tegevusterapeutide rahulolu diplomieelse haridusega	9
1.2. Tööga rahulolu mõiste ja olemus	10
1.3. Tööga rahulolu teooriad	11
1.4. Varasemad tegevusterapeutide tööga rahulolu uuring	14
2. UURIMISTÖÖ METOODIKA	18
2.1. Uurimistöö metoodika	18
2.2. Uurimistöö eetika	18
2.3. Valimi moodustamine	19
2.4. Uurimistöö küsimustik	20
3. TULEMUSED JA NENDE ANALÜÜS	21
3.1. Rahulolu diplomieelse haridusega	21
3.2. Tööohud	23
3.3. Rahulolu tööga	26
3.4. Kuus faktorit, mis iseloomustavad Eestis töötavaid tegevusterapeutse	31
4. ARUTELU	34
JÄRELDUSED	35
KASUTATUD KIRJANDUS	37

LISA:

Lisa 1. Eesti tegevusterapeutide diplomieelse hariduse ja tööga rahulolu küsimustik

Lõputöö ülesehitus kirjanduse ülevaate korral

SISUKORD

KOKKUVÕTE	3
SUMMARY	4
SISSEJUHATUS	6
1. UURIMISTÖÖ METOODIKA	8
2. EMOTSIONAALNE INTELLIGENTSUS JA SELLE KOMPONENDID ÕENDUSES 9	
2.1. Emotsionaalne intelligentsus	9
2.2. Emotsionaalse intelligentsuse komponendid õenduses	12
3. EMOTSIONAALSE INTELLIGENTSUSE MÕJU ÕE TERVISELE JA TÖÖLE.....	14
3.1. Emotsionaalse intelligentsuse mõju õe vaimsele, füüsilisele ja käitumuslikule	
tervisele	14
3.2. Emotsionaalse intelligentsuse mõju õe sotsiaalsetele oskustele organisatsioonis ja	
meeskonnas ning töö tulemuslikkusele	16
3.3. Emotsionaalse intelligentsuse komponendid õe-patsiendi suhtes ravitulemuste	
mõjutajana	18
4. EMOTSIONAALSE INTELLIGENTSUSE ARENDAMINE JA ÕPETAMINE	
ÕENDUSES	23
4.1. Emotsionaalse intelligentsuse arendamine	23
4.2. Emotsionaalse intelligentsuse õpetamine õenduses	24
5. ARUTELU	27
JÄRELDUSED	29
KASUTATUD KIRJANDUS	30

LISAD:

Lisa 1. Emotsionaalne intelligentsus

Lisa 2. Emotsionaalse intelligentsuse arendamine